

saaledes, at naar det er gaaet saa længe, kan det vel gaa endnu et Aars Tid, inden det bliver forandret. Men at udsætte Spørgsmaalet om det elektriske Anlæg, indtil vi igen saa hele Teaterfagen under Overvejelse, er der efter min Mening ikke mindste Grund til. De to Spørgsmaal staa slet ikke i Forbindelse med hinanden. Der vil muligvis, som den ærede Ordfører antydede, blive Tale om at omlægge nogle elektriske Forbindelser eller slet, men det er ogsaa det hele. I øvrigt staa Forslaget ganske selvstændigt.

Jeg skal dog, inden jeg forlader Teatret, gøre nogle Bemærkninger til forskellige Hensstillinger, som den ærede Ordfører kom med vedrørende Teatrets Budget. Den ærede Ordfører bemærkede, at Balancen til en vis Grad ahang af Ledelsen, og at der for saa vidt ikke vil være noget til Hinder for, at der kunde indvindes et Overskud. Jeg vil sige, at jeg ikke tror, at man noget Sted ser en national Scene drevet med Overskud. Efter de Oplysninger, der derom foreligge for mig, og som sikkert ville være en stor Del af dette Ting's ærede Medlemmer bekendte, er der udenlandske Scener i Byer af lignende Størrelse som Kjøbenhavn, der støttes endog meget betydeligt fra Statens Side. Der er Scener, der støttes med 5—600,000 Kr. om Aaret, og det er overhovedet ikke muligt for en national Scene, som har Opgaver, der ikke kunne løses af et Privatteater, at bære sig ad paa samme Maade som disse. Det er muligt, det skal jeg paa ingen Maade benægte, at Resultatet af Teatrets Drift til en vis Grad er afhængigt af Ledelsen. Jeg antager imidlertid ikke, det var den ærede Ordførers Mening med hans Udtalelser, at ville kritisere den nuværende Ledelse, der har været for kort ved Roret til, at man bør dømme den. Man maa huske paa, at Ledelsen af et Teater kræver lang Tids Forberedelse, saaledes at de Stykker, som komme frem i en Sæson, allerede maa være forberedte i en foregaaende Sæson. Der vil selvfølgelig kunne træffes forskellige Reformers, som maatte kunne hjælpe til en Forhøjelse af Indtægten. Om de foreslaaede Koncerter, der af Kommissionen ere anslaaede til at kunne give en Indtægt af ca. 2,000 Kr., mente særlig den ærede Ordfører, at de rimeligvis vilde kunne give en langt større Indtægt, men det er dog vist tvivlsomt. Jeg har i de sidste Dage erfaret, at kyndige Musikere endogsaa ville mene, at det slet ikke kan nytte at komme ind paa disse Koncerter; de kunne ikke gives paa selve Teatret, der jo hver Aften er optaget, og det

kan ikke være Formiddagskoncerter; man vil derfor blive nødt til at søge et Lokale til dem ude i Byen. Kapellet er heller ikke stort nok til selv alene at være tilstrækkeligt til saadanne Koncerter; man maatte altsaa leje fremmed Medhjælp dertil, og efter de Erfaringer, man har gjort ved private Koncerter, vil det ikke blive noget hynderlig rentabelt Foretagende. Man kunde maasse ogsaa omordne Abonnementet paa den Maade, som den ærede Ordfører antydede, og man kunde ogsaa indrette Filtialer af Billetsalget ude i Forstæderne. Saa vidt jeg ved, findes der allerede paa Frederiksberg et saadant Filtial, som har vist sig hensigtsmæssigt; dette System vilde meget godt kunne udvides. Man kan jo ogsaa prøve paa at forhøje Billetpriiserne. Man kan gøre Forsøget enten ved at forhøje de almindelige Billetpriiser, eller man kan gøre det paa den Maade, som blev antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ake Valgfreds (Scharling), nemlig ved en ekstraordinær forhøjet Billetpriis. Det er altsammen noget, som kan komme under Overvejelse mellem Teaterbestyrelsen og Ministeriet, og jeg skal med Glæde tage de forskellige Hensstillinger, som i saa Henseende ere gjorte, under nærmere Overvejelse. Jeg betragter selvfølgelig ikke det subsidiære Budget, som jeg har foreslaaet, og som Udvalget med enkelte Ændringer har tiltraadt, som noget Normalbudget. Men jeg haaber, at det skal kunne lykkes at kunne holde det, og at altsaa det kommende Teateraar vil kunne blive et Prøveaar, hvis Resultater man efter Sæsonens Slutning vil kunne drage Nytte af.

Had angaar de Forslag paa § 26, som vedrøre Kultusministeriets Budget, skal jeg til det ærede Udvalg udtale min særlige Tak for den Smødekommenshed, der er vist mig med Hensyn til Bevillingen til Ribe Domkirke. Det har været mig en Tilfredsstillelse, at vi nu endelig ere naaede til et Resultat med Hensyn til denne Restauration, og jeg haaber et Resultat, som man fra alle Sider kan være tilfreds med. Det har fra min Side været mig om at gøre, at det Princip, som har været det ledende i hele denne Sag, nemlig at begrænse Restaurationen, men tilige paa en vis Maade at udvide den til alt, hvorom man med Sikkerhed vidste, hvorledes det i Bygningens tidligere Tider havde set ud, kunde blive fulgt. Det er derfor, jeg med Hensyn til Marietaarnet har holdt paa, at vi skulde bevare de nederste 24 Alen af Taarnet, og det kunde da overlades til Efterlægten, hvorvidt den vilde finde det rigtigt at opføre Spiret. Der vil saaledes